

РЕШЕНИЕ

№ 6494

гр. София, 30.11.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 09.11.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска

Славина Влагова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на
прокурора Балев, като разглежда дело номер **8974** по описа за **2012** година
докладвано от съдия Мария Ситнилска, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния
кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните
нарушения и наказания /ЗАНН/.

Делото е образувано по касационната жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК] против
решение от 29.06.2012 г., постановено по н.а.х.д. № 1330/2012 г. по описа на
Софийския районен съд, Наказателна колегия, 1-ви състав, с което е изменено
наказателно постановление № 22-2202654/14.07.2011 г., издадено от Директора на
Дирекция "Инспекция по труда"-С., като е намален размера на наложеното
административно наказание имуществена санкция от 3000 лева на 2500 лева.
Наведени са доводи за незаконосъобразност на въззивното решение, поради
нарушение на материалния закон и допуснати съществени нарушения на
процесуалните правила. Излагат се съображения за допуснато нарушение на
процесуалните правила от въззивния съд, който е постановил решението си
единствено въз основа на доказателствата, които са в интерес на ответника.
Гражданския характер на възникналото между касатора и А. М. правоотношение се
изтъква като основание за отпадане на административнонаказателната отговорност на
търговското дружество. Претендира се да бъде отменено решението на
първоинстанционния съд и постановено ново по съществото на правния спор, с което
да бъде отменено наказателното постановление.

Ответникът, чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Представителят на Софийската градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба и моли да бъде оставено в сила решението на първоинстанционния съд.

Касационната жалба е допустима-постъпила е в срок и е подадена от надлежно легитимирано лице-страна по н.а.х.д. № 1330/2012 г. по описа на Софийския районен съд.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Предмет на производството пред Софийския районен съд е наказателно постановление № 22-2202654/14.07.2011 г., издадено от Директора на Дирекция "Инспекция по труда" - С., с което на основание чл. 416, ал. 5 във връзка с чл. 414, ал. 1 от Кодекса на труда на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лева за нарушение по чл. 1, ал. 2 от КТ.

Въз основа на събраните в хода на съдебното следствие пред Софийския районен съд писмени и гласни доказателства се установява следното от фактическа страна:

При извършена на 02.03.2011 г. проверка в офис, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма] [фирма] е установено, че търговското дружество, в качеството му на работодател, не е уредило като трудово правоотношение предоставянето на работна сила от А. Ю. М., който е заварен в проверявания обект да осъществява дейност като техник. Въз основа на констатираното, на 15.03.2011 г. е съставен АУАН № 22-2202654, поставил начало на административнонаказателно производство, приключило с издаване на обжалваното наказателно постановление. Деянието е квалифицирано като административно нарушение по чл. 1, ал. 2 от КТ, за което на основание чл. 414, ал. 1 от КТ на [фирма] е наложено административно наказание.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, районният съд от правна страна е приел, че при издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила водещи до неговото опорочаване и ограничаващи правото на защита на нарушителя. Изложил е доводи, че установените в хода на съдебното следствие факти и обстоятелства сочат по несъмнен начин, че от обективна страна [фирма] е осъществил състава на административното нарушение по чл. 1, ал. 2 от КТ.

Решението на Софийския районен съд е законосъобразно и правилно. Съдебното следствие в хода на първоинстанционното производство е проведено обективно, всестранно и пълно. По делото не са събрани доказателства, които да оборват установената в наказателното постановление фактическа обстановка. Такива не бяха представени и в касационното производство.

Предвид това, установената в хода на съдебното следствие пред първоинстанционния съд фактическа обстановка се възприема изцяло от настоящата инстанция.

Административното наказание е наложено на основание чл. 414, ал. 1 от КТ за извършено административно нарушение по чл. 1 ал. 2 от КТ.

В настоящия случай, както правилно е установил Софийския районен съд, работодателят [фирма] не е изпълнил задължението си да уреди предоставянето на

работна сила като трудово правоотношение. Неизпълнението на това задължение е въздигнато в административно нарушение съгласно чл. 414, ал. 1 от КТ, послужила като правно основание за издаване на наказателното постановление.

Настоящата инстанция счита за неоснователен доводът на касатора за допуснато нарушение на закона при постановяване на обжалваното решение. Първоинстанционният съд е събрал всичките необходими и относими доказателства, подробно ги е обсъдил в тяхната пълнота и взаимовръзка и въз основа на тях е обосновал решаващия си извод, че доказателствения материал, достатъчно убедително обосновава извода за установеност на фактическите констатации, възприети в акта и в атакуваното наказателно постановление. Този извод се потвърждава и от логическата последователност на изложените от Софийския районен съд мотиви в тяхната взаимосвързаност и обусловеност на диспозитива на решението.

Не могат да бъдат споделени и доводите на касатора за характера на правоотношението, възникнало между [фирма] и А. М. - заварен да осъществява дейност като техник в стопанисвания от търговското дружество офис.

От събраните по делото доказателства се установява, че А. М. е осъществявал дейност в обект, стопанисван от касатора, на негов риск с предоставени му от търговското дружество материали, суровини и апаратура, с установено работно време и срещу определено възнаграждение. С оглед на това, правилен е изводът на Софийския районен съд, че така установените обстоятелства сочат на наличието на трудово правоотношение между [фирма] и А. М., а представения от дружеството граждански договор от 14.12.2010 г. прикрива тези правоотношения и е израз на защитната теза на касатора.

Предвид изложените съображения, Административен съд София-град, Първи касационен състав, на основание чл. 221, ал. 2 от АПК

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 29.06.2012 г., постановено по н.а.х.д. № 1330/2012 г. по описа на Софийския районен съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.